

Sökandet efter den sanna församlingen

av Joe Crews

Originalets titel: The Search for the True Church.
Översättning: Suzanne Gundler, 2025

Bibeltexter är hämtade från Reformationsbibelns onlineversion 2025 om inget annat anges.

INNEHÅLL

Sökandet	3
Kvinnan symboliserar församlingen	4
Församlingen förföljs	5
Tre kännetecken på den sanna församlingen	6
Ett fjärde identifierande kännetecken	8
Profetians Ande	10
Varför försvann profeterna från församlingen?	11
Klarar någon församling de fyra testen?	14

Sökandet

Finns det en sann församling i världen idag? Och i så fall, hur kan den identifieras? Av alla religiösa frågor som möter den moderna sanningssökaren, är detta säkert den mest utmanande och även den mest frustrerande frågan. Motsägande röster från alla håll säger att de har svaret. Trossamfund, sekter och kulturer gör högljudda anspråk grundade på känslomässiga tolkningar av isolerade bibeltexter.

Den genomsnittliga kristna människan idag har blivit så fullständigt avskräckt av detta överdrivna skrytande att många till och med har avfärdat möjligheten att någon "sann församling" verkligen skulle kunna existera. Andra har ifrågasatt de kriterier genom vilka någon församling kunde prövas och anses "sannare" än en annan.

Det är mycket viktigt att inse att ingen församling kan bevisas vara överlägsen för att dess medlemmar är utan synd. Människor är människor, och alla är underkastade samma mänskliga svagheter. Ja, det är också sant att varje kristen har tillgång till samma mäktiga Guds kraft för att övervinna dessa svagheter. Därför kommer varje församling idag nödvändigtvis att bestå av individer med olika nivåer av personlig helgelse. Vetet och ogräset kommer fortfarande att vara blandade, och ingen församling kommer att bestå enbart av perfekta människor.

Men frågan kvarstår: Finns det något välgrundat sätt att identifiera den församling som är närmast den bibliska standarden för sanning? Några antar att organisationens särskiljande namn kommer att utpeka den som den rätta. Det är uppenbart att detta inte kan vara något rättvisande prov, eftersom valet av namn inte skulle avslöja något om den församlingens andliga natur. Sådana ytliga anspråk tjänar bara till att göra tänkande sökare efter sanningen modfällda.

Det måste vara uppenbart för alla att om Gud har en speciell församling i världen idag så kommer han att uppenbara det tydligt och klart i sitt heliga Ord. Informationen måste uttryckas på ett språk som talar till mänsklig logik och borde bestå av mer än bara vaga generaliseringar eller antydningar.

Jag tvekar att göra några anspråk beträffande det du nu kommer att läsa, fast jag mycket väl vet att det kan förvandla ditt liv. Skumma inte, och läs inte följande material på ett ytligt sätt. Jag ber bara att du studerar det under bön och med ett öppet sinne. Bedöm det sedan med Bibeln och dina egna andliga övertygelser som grund. Om det är sanning kommer den Helige Ande att leda dig till att gladeligen erkänna det. Min personliga känsla är att du kommer att finna att denna erfarenhet är det mest spännande äventyr du någonsin haft i Guds Ord.

Vårt sökande efter sanning kommer att inrikta sig på Uppenbarelsebokens tolfte kapitel. Begränsad tid och utrymme tillåter inte ett uttömmande studium, men två principer kommer att prioriteras – noggrannhet och enkelhet. Drygt tolv hundra års historia måste behandlas helt kort när vi följer den fängslande berättelsen om den sanna församlingen till dess överraskande höjdpunkt. Ytterligare bevis som bekräftar den historiska delen av profetian har getts i min bok med titeln "The Beast, the Dragon, and the Woman".

Kvinnan symboliserar församlingen

Uppenbarelseboken 12 är i huvudsak berättelsen om en vacker kvinna som är klädd i solen, och om hennes avkomma. ”Och ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud” (Uppenbarelseboken 12:1).

Här presenteras vi för en av de mest välkända symbolerna i Bibeln. I både Gamla och Nya Testamentet låter Gud en kvinna representera hans folk. Som brudgum är han vigd till församlingen. Paulus skrev till korintierna: ”Jag har trollovat er med en enda man, för att kunna ställa fram en ren jungfru inför Kristus.” (2 Korintierbrevet 11:2).

Genom hela Bibeln kan vi följa vittnesbördet om denna symbolik. Gud sa i Gamla Testamentet: ”Jag har liknat Sions dotter vid en vacker och finkänslig kvinna.” (Jeremia 6:2). Och åter igen: ”... och säga till Sion: Du är mitt folk.” (Jesaja 51:16). Församlingen kallas Sion och Gud jämför den med en vacker kvinna. I Gamla Testamentet var Israel det utvalda folket som så ofta beskrevs som vigd till Gud.

I Nya Testamentet är Guds sanna Israel inte längre en nation utan en församling bestående av judar och hedningar som tar emot Kristus som sin Frälsare. Därför ger kvinnan i Uppenbarelseboken 12 oss en bildberättelse i blyxtbelysning om församlingen på Kristi tid. Klädnaden av solsken symboliserar det underbara nya nådens förbund och de tolv stjärnorna representerar de tolv apostlarna. Månen under hennes fötter visar på det gamla förbundets avtagande härlighet inför det sanna Guds Lamm.

Nu börjar den spännande delen! Vi ska följa hur denna, Jesus vår Herres sanna församlings framtid avslöjas. De följande verserna beskriver på ett levande sätt sanningens väg genom tidsåldrarna. Vi vill veta var vi kan finna denna kvinna IDAG! Missa inte ett enda steg i profetian när vi spårar den sanna församlingens skiftande öden ända till denna dag!

Det första vi upptäcker är att kvinnan ska föda ett barn. ”Hon är havande. Hon ropar i födslosmärta och barnsnöd. Och ett annat tecken visade sig i himlen, och se, en stor röd drake som hade sju huvuden och tio horn, och på sina huvuden sju kronor. Och hans stjärt drog med sig tredjedelen av himlens stjärnor och kastade ner dem på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn, så snart hon hade fött det. Och hon födde ett barn, en son, som ska regera över alla folk med järnspira. Och hennes barn blev uppryckt till Gud och hans tron.” (Uppenbarelseboken 12:2-5.)

Vem är detta människobarn som ska regera över alla nationer och som rycktes upp till himlen? Bara en person kan stämma med denna beskrivning – Jesus Kristus. Och vem representerar draken som försökte döda Kristus vid hans födelse? Det var Herodes, Roms representant, som gav order om att alla barn som var två år eller yngre skulle dödas. Vanligtvis används draken som en symbol på Satan, men i detta fall arbetade djävulen så tätt tillsammans med den romerska makten för att döda Jesus så att draken också symboliserar Rom.

Hur undgick Jesus Herodes djävulska påbud? Josef och Maria blev varnade för faran i en dröm och flydde till Egypten med det lilla barnet. Senare, efter att tyrannen dött, återvände de och bosatte sig i byn Nasaret.

Även om djävulen besegrades i sin ursprungliga plan att döda Jesus, övergav han inte sitt mål. Upprepade gånger försökte han ta Jesu liv, och slutligen lyckades han föra honom till den rättegång som var ett hån, då han blev torterad, korsfäst

och begravd. Men graven kunde inte behålla Guds Son, och på den tredje dagen bröt han fram ur graven. Senare steg han upp till sin Fader i himlen.

Församlingen förföljs

Utan direkt tillträde till Jesus vände nu draken (Rom) sin vrede mot Kristi efterföljare, församlingen: ”Och då draken såg att han var kastad till jorden, förföljde han kvinnan som hade fött pojken.” (Uppenbarelseboken 12:13).

Dessa ord ger oss bara en liten aning om den skräck och det våld som bröt ut mot den apostoliska församlingen. Praktiskt taget alla tidiga lärjungar och församlingsledare blev martyrer för sin tro. Grymma hedniska kejsare förvandlade idrottsarenor och amfiteatrar till dödens teatrar för dem som följde det sanna evangeliet.

Snart gav det hedniska Rom vika för det påvliga Rom, och förföljelserna fortsatte med ännu större kraft. Millioner människor dog under de förskräckliga inkquisitioner som försökte utradera allt motstånd mot det påvliga systemet. Historiker uppskattar att mer än femtio miljoner människor offrade sina liv under den mörka medeltiden, hellre än att överge sin protestantiska tro.

Men låt oss följa den tragiska berättelsen i vår profetiska översikt. Uppenbarelseboken 12:14 berättar för oss vad den sanna församlingen gjorde när trycket av förföljelsen nådde sin höjdpunkt: ”Men åt kvinnan gavs den stora örnens två vingar, för att hon skulle flyga ut i öknen till sin plats, där hon får sin föda en tid och tider och en halv tid, borta från ormens åsyn.”

För att undgå utplånande flydde de trogna protestantiska flyktingarna till alperna och alpdalarna medan de höll fast vid den sanna tron som Jesus gett dem. Ännu en upplaga av Apostlagärningarna kunde skrivas om valdensernas, hugenotternas och albigensernas hjältemod, de som vägrade att överge sin tro under dessa århundraden av häftigt förtryck. Gud stred för dem, och ibland stängdes Roms förföljande arméer ute av mystiska laviner och jordskred. Vid andra tillfällen färgades bergsbäckarna röda av dessa trogna människors blod som beseglade sin hängivenhet mot sanningen med sina liv. Uppenbarelsebokens profetia ger en symbolisk bild av de desperata försöken att utplåna dessa kristna minoriteter som nu gömde sig för att ens överleva: ”Och ormen sprutade ut vatten ur sin mun som en flod efter kvinnan, för att hon skulle föras bort med floden.” (Uppenbarelseboken 12:15).

Hur länge skulle den sanna församlingen stanna utom synhåll i ödemarken? Profetian förkunnar att det skulle fortgå i ”en tid, tider och en halv tid”. Så mystiskt! Vad menas med denna märkliga beskrivning av den aktuella perioden? När skulle den sluta? Svaret finns i vers 6: ”Och kvinnan flydde ut i öknen, där hon har en plats som blivit beredd av Gud, för att hon där skulle föres med föda under 1260 dagar.”

Nu börjar bilden klarna. En vers säger att kvinnan var i öknen i 1260 dagar och en annan vers säger att hon var där i ”en tid, tider, och en halv tid”. Dessa två perioder är lika långa. Det betyder att en ”tid” måste vara ett år i profetisk symbolik, ”tider” är två år, och ”en halv tid” är ett halvt år. När vi summerar ett år, de två åren och det halva året får vi tre och ett halvt år. Och det är exakt 1260 dagar när vi använder Bibelns räknesätt, med 30 dagar per månad.

Det finns ytterligare en princip för profetisk uttydning att ta hänsyn till här. I symboliska bibelprofetior står alltid en dag för ett år. Du hittar nyckeln till den principen i Hesekiel 4:6: ”En dag för varje år har jag bestämt åt dig.” Den finns

även inlagd på ett annat ställe i dessa ord: ”... under fyrtio år – ett år för varje dag” (4 Mosebok 14:34).

Var snäll och lägg märke till att detta bara tillämpas i symboliska profetior, och det kan inte läsas in i andra delar av Skriften. En dag används för ett år bara när sammanhanget uppenbart är profetiskt. Detta placerar kvinnan i sitt gömställe i ödemarken i hela 1260 bokstavliga år.

Vår slutsats måste således bli, att den sanna församlingen inte kunde träda fram i världen förrän de 1260 åren gått till ända. Hände något sådant med Guds sanna folk? Hur länge fortsatte påvemakten att förtrycka den sanna läran genom att utöva sin religiösa-politiska auktoritet?

Här kommer en fascinerande punkt i historien. År 538 e.Kr. verkställdes ett dekret från kejsare Justinianus, som tillskrev den romerska kyrkan absolut andlig överhöghet. Gradvis gled detta religiösa tyranni in i union med civila makter tills kungar var tvingade att söka tillstånd från påven innan de kunde börja regera. Denna auktoritet förblev vid makten till 1798 när Europa skakades av den franska revolutionen. I de förtryckta böndernas upplopp mot det privilegierade prästerskapet som följde, tillfångatogs påven 1798. Den påvliga egendomen konfiskerades och det franska direktoratet bestämde att det inte skulle bli någon mer biskop i Rom. Påvemaktens förtryckande styre slutade exakt 1260 år efter att det installerats år 538 e.Kr.

Tre kännetecken på den sanna församlingen

Detta leder oss till en mycket viktig observation: DEN SANNA FÖRSAMLINGEN KUNDE INTE FRAMTRÄDA I VÄRLDEN FÖRRÄN EFTER ÅR 1798. Den skulle förbli gömd till slutet av de 1260 åren, och den ”ödemarksperioden” slutade 1798. Vi har nu framför oss ett av de mest häpnadsväckande identitetstecknen på den sanna församlingen. Det är inte grundat på en känsla eller på någon ansträngd uttolkning av en enstaka bibeltext. Det är baserat på en profetisk uppenbarelse av en specifik tidsperiod som kan bekräftas av tjugovis av historiska källor. Kvinnan (församlingen) kunde helt enkelt inte träda fram förrän den påvliga oppositionens hindrande krafter hade röjts ur vägen. Den förutsagda händelsen ägde rum 1798, och sanningen som hade varit klädd i säcktyg började träda fram ur dunklet, för att snart framträda som kvinnans underbara kvarleva.

Nu kommer vi till en verklig beskrivning av kvinnan, så som hon skulle framträda inför världen, någon gång efter år 1798. ”Och draken blev vred på kvinnan och gick bort för att strida mot de övriga av hennes barn, de som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd.” (Uppenbarelsesboken 12:17).

Denna text är en av de mest avgörande man kan hitta i hela Bibeln. Ingenstans finns det en tydligare beskrivning av den sista kvarlevan av den ursprungliga apostoliska tron, så som den bevarades genom tidsåldrarna. Här finns en faktisk, ordagrann definition av nutidens sanna församling. Den är så viktigt att vi ska analysera varje ord för att få fram den fullständiga betydelsen. Om den sanna församlingen över huvud taget kan upptäckas i Bibeln är detta den vers som kan avslöja den.

”OCH DRAKEN...” Vem är draken? Det kan inte finnas någon oklarhet på denna punkt. I Uppenbarelsesboken 12:9 kallas draken ”Djävul och Satan, han som bedrar hela världen.”

”BLEV VRED...” Vad menas med det? ”Vred” är det gamla svenska ordet för ”arg”. Det betyder helt enkelt att Satan var arg. Vem var han arg på? ”VRED PÅ KVINNAN...” Vem var kvinnan? Vi har redan funnit att hon är den sanna apostoliska församlingen, som representerar Jesu mäktiga, ursprungliga undervisning. ”OCH GICK BORT FÖR ATT STRIDA MOT DE ÖVRIGA AV HENNES BARN...” Här införs ett nytt ord i bilden. Satan ska strida mot de ÖVRIGA (eng. remnant, dvs återstoden eller kvarlevan). Vad är en återstod? Det är exempelvis en stuvbit, den sista biten av en rulle tyg. Den är exakt likadan som den första biten som togs från rullen, men den råkar vara alldeles i slutet och är alltid en liten bit.

Vad säger detta oss om de övriga, återstoden, av kvinnan? Det är den sista delen av den sanna församlingen, alldeles vid tidens slut, som kommer att hävda exakt samma doktriner som den tidiga, apostoliska församlingen. Men låt oss läsa vidare.

”SOM HÅLLER GUDS BUD...” Vilka bud skulle detta avse? Detta avser den stora morallagen som skrevs med Guds finger på tavlor av sten. De tio budorden återspeglar Guds karaktär, uppenbarar hans vilja avseende alla hans varelser, och utgör grunden för all moral och sann tillbedjan.

Här ska vi möta det andra förbryllande kännetecknet på den sanna församlingen. Den ska inte bara uppträda någon gång efter år 1798, utan enligt Guds Ords auktoritet *måste den hålla ALLA Guds tio bud*.

Men låt oss nu avsluta läsningen av denna fantastiska vers. ”OCH HAR JESU KRISTI VITNESBÖRD”. Här är ytterligare ett kännetecken på den sanna återstoden. Denna, de sista dagarnas församling, ska inte bara uppträda efter 1798 och hålla alla de tio buden, utan den kommer att ha Jesu vittnesbörd. Men vad är Jesu vittnesbörd? Det är ett obekant uttryck, och vi behöver mer än mänsklig visdom för att avslöja dess innebörd.

Lägg märke till hur Bibeln uttryckligt definierar detta uttryck för oss. Om denna text verkligen innehåller kärnan av den yttersta sanningen för oss, måste Guds Ord klagöra varje del av den. Definitionen ges genom en ängels ord, sänd ända från himlen för att förklara för Johannes: ”Jag är medtjänare till dig och dina bröder, de som har Jesu vittnesbörd. Tillbe Gud, för Jesu vittnesbörd är Profetians Ande.” (Uppenbarelseboken 19:10).

Där har vi det! Nu vet vi, utan minsta tvivel, att Jesu vittnesbörd är PROFETIANS ANDE. Och detta är det tredje viktiga kännetecknet på de sista dagarnas sanna församling!

Låt mig fråga dig: Växer en känsla av upphetsning inom dig när dessa klara bibliska uttalanden ringar in den mest eftersökta hemligheten i Guds Ord? Vi kommer närmare och närmare en identifiering av Guds speciella folk i vår tid, och deras speciella budskap. Och vi gör det genom att låta Bibeln sköta identifieringen. Vi har inte hittat på ett enda av dessa tre definitiva karaktärsdrag. Ingen kan uppriktigt ifrågasätta deras tillämpning på Jesu Kristi församling i den sista tiden. Församlingens kvarleva kommer att ha alla tre av dessa bibliska kännetecken:

1. UPPSTÅ EFTER 1798
2. HÅLLA ALLA TIO BUDEN
3. HA PROFETIANS ANDE

Jag vet att några redan grubblar över det tredje kännetecknet. ”Profetians Ande” är lika obegripligt som ”Jesu vittnesbörd”. Men stanna kvar med mig, så kommer vi mycket snart att få förklaringen på den punkten.

Ett fjärde identifierande karaktärsdrag

Jag skulle just nu vilja lägga till ett fjärde avgörande kännetecken till vår lista. Vi har funnit att denna församling är den sista, slutdelen av historisk sanning. Den kommer att förkunna Guds sista budskap strax innan Jesus kommer tillbaka. Faktum är att om Gud har någon form av speciellt råd eller varning till världen i tidens slut, skulle han säkerligen ge detta budskap genom återstoden av sin församling i de sista dagarna. Jag tror att vi alla kan se logiken i denna slutsats.

Har Gud verkligen ett sådant budskap, och identifieras det tydligt i Bibeln? Jesus antydde att förkunnandet av en viss bestämd sanning skulle komma omedelbart före slutet av mänsklighetens historia. Lyssna till hans ord: "Och detta evangelium om riket ska bli predikat i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan ska slutet komma." (Matteus 24:14).

Det sista tecknet på Kristi återkomst kommer att vara en världsvid förkunnelse av "detta evangelium om riket." Efter det ska änden komma. Följ nu med noga. Johannes som skrev Uppenbarelseboken, såg faktiskt Kristi ord uppfyllas i en syn. Han skrev: "Och jag såg en annan ängel flyga i mitten av himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden och för alla folkslag och stammar och språk och folk. Han sa med hög röst: ..." (Uppenbarelseboken 14:6,7).

De nästa få verserna beskriver exakt vad den speciella sista förkunnelsen av evangeliet kommer att bestå av. Efter det sa Johannes omedelbart: "Och jag såg, och se, ett vitt moln och på molnet satt en som liknade Människosonen. Han hade på sitt huvud en guldkrona och i sin hand en vass lie... Och han som satt på molnet högg till med sin lie på jorden, och jorden blev skördad." (Uppenbarelseboken 14:14-16).

Uppfattade du det? Änden kommer så fort detta speciella "evangelium"-budskap har gått ut till alla folkslag på jorden. Jesus sa samma sak: "Detta evangelium om riket ska bli predikat i hela världen...och sedan ska slutet komma."

Jag understryker att vad än detta budskap är så måste det vara det mest bråds-kande och nödvändiga budskap som mänskliga öron någonsin hört. Både Johannes och Jesus vittnar om att när det har slutförts kommer det att inleda Kristi härliga rike.

Kan vi veta vad denna slutliga varning innehåller? Johannes uttryckte den så enkelt att ingen behöver tvivla. "Han sa med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, för stunden har kommit för hans dom." (Uppenbarelseboken 14:7). Lägga märke till att en del av denna Guds sista uppmaning kommer att tillkännage att domen redan har börjat, "HAR KOMMIT", inte "ska komma". Vi måste leta och lyssna efter förkunnelsen av ett sådant budskap om en pre-advent dom, till jordens alla nationer.

Nästa del av den första ängelns budskap lyder: "Tillbe honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna." (Uppenbarelseboken 14:7). Låter detta bekant? Det borde det, för det är citerat nästan ord för ord direkt från det fjärde budet i de tio budorden, vilket tydligt visar att sabbaten kommer att vara en del av förkunnelsen av evangeliet som måste gå ut över hela världen strax före slutet.

Hur tillber man Gud som Skapare? I hjärtat av de tio budorden skrev Gud svaret: "För på sex dagar gjorde HERREN himlen och jorden och havet och allt som är i dem, och vilade på sjunde dagen. Därför har HERREN välsignat sabbatsdagen och helgat den." (2 Mosebok 20:11).

Sann tillbedjan har sin grund i ett erkännande av Guds skapande kraft och auktoritet. Och sabbaten är det tecken som Gud själv upprättade, tecknet på att han är

den som har skapat allt. Igen och igen, i hela Bibeln, gör Gud anspråk på tillbedjan DÄRFÖR att han skapade allt. "Du är värdig, o Herre, att ta emot pris och ära och makt, FÖR DU HAR SKAPAT ALLT." (Uppenbarelseboken 4:11).

Gud utmanade de falska gudarna vid upprepade tillfällen för att de inte kunde skapa. "De gudar som inte skapat himlarna och jorden ska förgöras från jorden ... Han har skapat jorden genom sin makt." (Jeremia 10:11,12). "Han är Gud, som har format jorden och gjort och berett den ... Jag är HERREN, och det finns ingen annan. (Jesaja 45:18).

Sabbaten upprättades av Gud som ett mäktigt minnestecken över hans suveränitet som den enda Guden som ska tillbes. Skaparen satte igång sjudagarsveckans cykel, som bara grundar sig på Guds beslut, för att markera den sanna sabbaten, så att världen skulle vara utan ursäkt och veta vem som ska tillbes och när. Således uppmanade den första ängelns budskap människor att "tillbe honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna" – en uppmaning till uppriktigt sabbatsfirande.

Den andra och tredje ängelns budskap som beskrivs av Johannes kan sammanfattas kort: "Fallet är den stora staden Babylon... Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar dess tecken på sin panna eller på sin hand, så ska också han få dricka av Guds vredes vin." (Uppenbarelseboken 14:8-10). Tvärt emot många människors uppfattning ingår denna rättframma, djärva förkunnelse av budskapet om vilddjuret i det eviga evangeliet om Guds rike. Även varningar för vilddjurets märke kommer att förkunnas för alla nationer, folkslag, folk och tungomål. SEDAN SKA ÄNDEN KOMMA!

Vi är nu redo att lägga till ett fjärde karaktärsdrag till listan med de tre andra. Den sanna återstoden av församling i sista dagarnas kommer helt säkert att användas av Gud för att förkunna hans sista varningsbudskap till alla jordens invånare. Det budskapet kommer att omfatta a) stunden för hans dom har kommit b) sant sabbatsfirande c) det andliga Babylons fall d) vilddjurets märke.

Detta fullbordar den märkvärdiga samlingen av specifika karaktärsdrag hos dagens sanna församling:

1. UPPSTÅR EFTER 1798
2. HÅLLER ALLA TIO BUDORDEN
3. HAR PROFETIANS ANDE
4. FÖRKUNNAR DE TRE ÄNGLARNAS BUDSKAP (Uppenbarelseboken 14) I VÄRLDSVID OMFATTNING

Kan någon tänkande människa vara ointresserad av vad vi har upptäckt så långt? Vi har nu i våra händer den nyckel som behövs för att låsa upp en av de mest fantastiska andliga hemligheterna i världen. Gud har samlat alla ledtrådar i detta enda, fantastiska, profetiska kapitel i Uppenbarelseboken. Se på kännetecknen. Detta är Guds lista, inte min. Jag hämtade dem bara från de inspirerade sidorna i Guds bok. Vad säger de oss om den sanna församlingen idag?

Först av allt, den kunde inte ha uppstått före 1798. Detta eliminerar de flesta populära protestantiska samfundet i världen. Praktiskt taget alla bildades före 1798. För det andra, det måste vara en församling som håller *alla* de tio buden. Vid första anblick verkar detta vara ett mycket dåligt avgörande test för att upptäcka vilken församling som är den rätta. Alla måste väl lära och praktisera lydighet för Guds stora morallag – eller gör dom inte? Faktum är att mycket få av de nutida samfundet ens gör anspråk på att hålla alla de tio buden. De flesta av dem erkänner öppet

att de inte håller den sjundedags-sabbat som det fjärde budet kräver. De helighåller den första dagen i veckan istället för sabbaten.

Profetians Ande

Under inspiration från Gud förklarade Johannes att kvinnans kvarleva skulle ha "Jesu vittnesbörd". Eftersom det uttrycket är litet oklart gav Johannes senare ett förtydligande som ändå lämnar en hel del att önska. Han sa helt enkelt "Jesu vittnesbörd är profetians ande" (Uppenbarelseboken 19:10).

Vi är åtminstone på väg åt rätt håll, men nu måste vi ta reda på vad Johannes menar med uttrycket "Profetians Ande". Vad det än är så är det viktigt för Gud, för han anger det som ett av de sätt genom vilket man känner igen hans sanna församling i dessa sista dagar.

Bilden börjar klarna när vi undersöker det sammanhang som uttalandet görs i. En ängel visar sig för Johannes och Johannes faller till marken i vördnad och beundran. Johannes säger: "Jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom, men han sa till mig: Se till att du inte gör det. Jag är medtjänare till dig och dina bröder, de som har Jesu vittnesbörd. Tillbe Gud, för Jesu vittnesbörd är Profetians Ande." (Uppenbarelseboken 19:10).

Lägg märke till vem i denna vers som beskrivs ha Jesu vittnesbörd, Profetians Ande. Bara Johannes "bröder" identifieras som de som har den. Nu måste vi söka efter någon ytterligare information om vilka Johannes bröder var. Ordet sviker oss inte. I Uppenbarelseboken 22: 8, 9 upprepar Johannes berättelsen om ängeln och lägger till några fler detaljer. "Och jag, Johannes, är den som såg och hörde detta. Och när jag hade hört och sett det, föll jag ner för att tillbe framför fötterna på den ängel som visat mig detta. Men han sa till mig: Se till att du inte gör det! För jag är medtjänare till dig och till dina bröder, profeterna ... Tillbe Gud!". Johannes bröder var *profeterna*, och enbart de sägs ha Profetians Ande.

Plötsligt faller alla pusselbitarna på plats. *De enda som hade Profetians Ande var profeterna själva*. Om det kunde kallas "Profetians Ande" att bara känna till profetian och predika den, då kunde många moderna lärare och evangelister kvalificera sig. Men Bibeln gör det fullständigt klart att det är den faktiska förmågan att profetera. Med andra ord, det är profetians *gåva*. Bara profeterna hade den.

Detta faktum stöds av aposteln Paulus. "Ty genom honom har ni blivit rika på allt slags tal och all slags kunskap, eftersom *vittnesbördet om Kristus* (Profetians Ande) har fått starkt fäste hos er. Därför saknar ni ingen *nådegåva, medan ni väntar på vår Herre Jesu Kristi uppenbarelse*." (1 Korintierbrevet 1:5-7).

Här kallas Jesu vittnesbörd en "gåva" istället för Profetians "Ande". Och det pekar mycket tydligt på att gåvan kommer att vara verksam vid vår Frälsares återkomst.

Med denna inspirerade insikt från Paulus är vi tillbaka på välkänd mark igen. Vi har inga problem med uttrycket "profetians gåva". Nya Testamentets brev är fyllda med referenser till alla Andens gåvor, inklusive profetians gåva. Paulus sa till församlingen i Efesus exakt hur och när gåvorna gavs: "Därför säger han: När han for upp i höjden, förde han bort fångenskapen som fånge, och han gav människorna gåvor." (Efesierbrevet 4:8).

Vi behöver inte säga så mycket om detta. Det är ett välkänt faktum att när Jesus återvände till himlen lämnade han vissa speciella "gåvor" eller förmågor bland sitt folk på jorden. Faktum är att de anges: "Och han gav några till apostlar, några till

profeter, några till evangelister och några till herdar och lärare.” (Efesierbrevet 4:11).

Av vilken orsak gav Jesus vissa personer i församlingen dessa passande andliga gåvor? ”För att göra de heliga fullkomliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp.” (Efesierbrevet 4:12). Han gjorde det för att bygga upp de troende och stärka församlingen. Dessa gåvor var till för att utveckla och fullkomna Kristi kropps ledare när de försökte bygga upp medlemmarna.

Nästa vers berättar exakt hur länge dessa gåvor skulle behövas i församlingen. ”Tills att vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till en fullkomlig man och till det mått av mognad som hör till Kristi fullhet.” (Efesierbrevet 4:13).

Om ord har någon betydelse alls, förmedlar dessa ord en väldigt tydlig idé. Alla gåvor som Kristus placerade hos sin församling skulle fortsätta att verka ända till tidens slut. De skulle behövas för att göra församlingen fullkomlig och utveckla den till Kristi gestalts fullhet.

Vågar vi ställa nästa självklara fråga? Var finns dessa gåvor idag? Om vår Herre avsåg att de skulle utföra sitt helgande arbete ända till tidens slut, så borde de allihop ses verksamma i församlingarna runt omkring oss. Låt oss undersöka om de gör det. Hittar vi lärare i de flesta församlingar idag? Svaret är ja. Hur är det med pastorer och evangelister? Praktiskt taget alla samfund har dem. Vad kan vi säga om apostlar? Eftersom ordet bokstavligen betyder ”missionärer”, (det kommer från ett grekiskt ord som betyder ”en som är sänd”), kan vi åter igen säga att de flesta moderna församlingar kvalificerar sig när det gäller denna speciella gåva.

Så långt är allt väl. Men vi har ännu en fråga – hur är det med profeter? Från de flesta religiösa håll finns inget omedelbart svar på denna fråga. Praktiskt taget ingen församling gör anspråk på att något sådant någonsin har varit en del av dess verksamhet.

Men varför? Om alla de andra gåvorna är nödvändiga, varför skulle inte profeter också vara nödvändiga? Det tyckte man helt säkert i den tidiga församlingen. Faktum är att alla de andliga gåvorna var mycket påtagliga, enligt Apostlagärningarna. ”I den församling som var i Antiokia fanns det några profeter och lärare, både Barnabas och Simon...” (Apostlagärningarna 13:1). Här har vi bevis på att två av gåvorna, lärare och profeter, var en del av församlingen i Antiokia. Så läser vi i Apostlagärningarna 21:9 att ”Han hade fyra döttrar, jungfrur, som profeterade.” Lägg märke till att dessa fyra kvinnor från samma familj var utsedda av Anden att vara profetissor. De hade Profetians Ande.

Varför försvann profeterna från församlingen?

Det är uppenbart att alla gåvorna var verksamma i den apostoliska tidsåldern och omedelbart efteråt. Men varför verkade profetians gåva försvinna ur synhåll efter två eller tre hundra år in i den kristna eran? Vi har inte samma dokumentation om den genom tiderna, som vi har om de andra gåvorna. Varför finner vi inte profeter i alla dagens samfund, tillsammans med pastorer, lärare osv?

Vi vågar inte undvika frågan, som så många millioner kristna gör nu för tiden. Guds Ord tar upp frågan rakt på sak och spar inte på krutet i processen. Det är enkelt att se varför de flesta samfund försöker ignorera frånvaron av denna gåva ibland dem, *speciellt när vi upptäcker orsaken till dess frånvaro.*

Den post-apostoliska perioden är inte den första gången Profetians Ande avlägsnades från Guds folk. Sanningen är att Gud behandlade församlingen då på samma sätt som han alltid hade behandlat sitt folk. Genom hela Gamla Testamentet ledde och instruerade Gud dem med hjälp av två gudomliga medel – lagen och profeterna. Genom profeten Jeremia talade Gud till Israel: ”Om ni inte vill lyssna på mig och *vandra efter den lag* som jag har lagt fram för er, och *höra vad mina tjänare profeterna talar*, dem som jag sände till er och gång på gång har sänt till er ... då ska jag göra detta hus likt Silo, och jag ska göra denna stad till en förbannelse bland alla jordens folk.” (Jeremia 26:4-6).

LAGEN och PROFETERNA! De två tillsammans. De utgör inte bara Skriften, utan de utgör också den gudomliga ledningens två hjälpmedel. ”Håll min lag och lyssna till mina profeter” var de krav som Gud ställde. Och den heliga historien visar att om de avvisade ett av dessa gudomliga hjälpmedel skulle Gud ta bort det andra också, eftersom de faktiskt avvisade hans ledarskap. Vid många tillfällen vände sig Israels barn bort från Guds lag, bara för att finna att den profetiska rösten också tystnade.

Jeremia skrev, ”Lagen finns inte mer, och hennes profeter får inte några syner från HERREN.” (Klagovisorna 2:9). Hesekiel uttryckte det så här: ”Då ska man söka efter en syn av profeten, men lagen ska gå förlorad för prästen och råden från de äldste.” (Hesekiel 7:26). Den vise mannen slog fast exakt samma princip: ”Utan profetia går folket vilse men lycklig är den som tar vara på Guds undervisning.” (Ordspråksboken 29:18).

I tider av öppen olydnad mot hans lag använde Gud profeterna endast för att tillrättavisa och kalla tillbaka, inte för att ge råd och ledning. När de vände sig bort från lagen förstod de att de också förverkade det enda ytterligare sätt som de kunde få gudomlig ledning genom. I sitt avfall utropade Saul: ”Gud har lämnat mig och svarar mig inte längre, varken genom profeter eller genom drömmar.” (1 Samuelsboken 28:15).

Vi har ett utmärkt exempel på detta i Hesekiel 20:3 när folket kom för att fråga Gud om råd. ”Människobarn, tala till Israels äldste, och säg till dem, Så säger Herren GUD: Har ni kommit för att fråga mig? Så sant jag lever, säger Herren GUD, jag låter mig inte rådfrågas av er.” Varför ville han inte svara dem vid detta tillfälle? Verserna 11-13 ger svaret: ”Jag gav dem mina stadgar och visade dem mina förordningar, att om en människa gör dem ska hon också leva genom dem. Jag gav dem också mina sabbater till ett tecken mellan mig och dem, för att de skulle inse att jag är HERREN som helgar dem. Men israeliterna var upproriska mot mig i öknen. De vandrade inte efter mina stadgar och de föraktade mina förordningar, trots att den människa som gör efter dem också ska leva genom dem. Och mina sabbater vanhelgade de svårt. Då sa jag: Jag vill tömma ut min vrede över dem i öknen för att förgöra dem.”

Vi kan helt visst se att orsaken till att Gud inte gav några gudomliga anvisningar var att de hade glömt hans lag och brutit hans sabbat. Det var brottet mot det fjärde budet som särskilt väckte Guds missnöje.

Nu är vi redo att ta upp frågan om profeter i Nya testamentet, och varför de försvann efter två eller tre århundraden. Vad hände med Guds lag vid exakt samma tid som profetians gåva försvann från församlingen? Historien från den tidiga perioden visar att sabbaten åsidosattes till förmån för den hedniska soldagen. En vanhedrande kompromiss med hednisk soldyrkan ledde till ett öppet avvisande av den sanna sjundedags-sabbaten. Och när detta hände gjorde Gud exakt vad han alltid gjort tidigare när hans folk vänt sig bort ifrån hans heliga lag. Han drog tillbaka Profetians Andes ledning. Profeterna försvann från församlingen. Detta ställer oss

ansikte mot ansikte med en spännande och utmanande fråga. Finns det orsak att tro att när församlingen återupprättar lagen och börjar hålla sabbaten igen, att Gud då också kommer att återupprätta profetians gåva till församlingen? Detta leder oss tillbaka till den dynamiska profetian i Uppenbarelseboken 12 och Guds beskrivning av den sanna kvarlevan. Nu kan vi, för första gången, inse den fulla betydelsen av den sjuttonde versen: ”Och draken blev vred på kvinnan och gick bort för att strida mot de övriga av hennes barn, de som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd.”

Ser du? Lagen som så länge ignorerats, är tillbaka där den hör hemma – i församlingen. Och hand i hand med lagen finns Jesu vittnesbörd som är Profetians Ande. Tänk på det! Lagen och profeterna kommer tillsammans igen i den sista kvarvarande delen av Guds sanna apostoliska församling! Alla gåvorna verkar igen, så som de gjorde under tiden före avfallet.

Kom ihåg att en kvarleva måste vara exakt likadan som originalet, förutom att den kommer alldeles i slutet, och att den är en liten del. Denna fantastiska profetia avslöjar att apostlarnas tro kommer att återupprättas i den sista tiden. Samma sabbat kommer att återupprättas. Samma Andens gåvor kommer att manifesteras, och alla de stora apostoliska lärorna kommer att befrias från effekterna av 1260 års påvlig förvanskning.

En församling, som kallas kvarlevan, måste visa sig på scenen någon gång efter 1798. Den kommer att återuppbygga många generationers grundval genom att hålla sabbaten, samma sabbat som Jesus gjorde för människan under skapelseveckan, och samma sabbat som han höll när han var på jorden. I den församlingen kommer den sanna profetians gåva att manifesteras. Under utgjutande av ovanlig andlig välsignelse och kraft kommer kvarlevan av församlingen att förkunna det speciella sista varningsbudskapet i Uppenbarelseboken fjorton, till alla världens länder. Som vi redan upptäckt inkluderar detta underbara evangelium från de tre änglarna den pågående domen, sabbaten, Babylons fall och budskapet om vilddjuret.

Denna församling identifieras åter igen av Johannes med dessa ord: ”Här är de heligas uthållighet. Här är de som håller Guds bud och Jesu tro.” (Uppenbarelseboken 14:12). Missa inte det faktum att dessa laglydiga heliga får kraft att göra det de gör bara genom att förtrösta på Jesus. När du hittar dem kommer de inte att skryta om sin rättfärdighet, eller förlita sig på att deras goda gärningar ska frälsa dem. De kommer, framför alla andra folk, att ha ett kärleksfullt och personligt förhållande med den Frälsare de tillber. Deras lydnad kommer att vara grundad enbart på förtjänsterna i Kristi tillräknade och tillägnade rättfärdighet. De kommer att hålla buden eftersom de har blivit frälsta genom nåd och inte för att vinna någon fördel från Gud.

Nu är du troligen spänd och nyfiken på om någon existerande församling uppfyller de otroliga villkor som finns nedskrivna i Bibeln. Många gör anspråk på att vara den sanna församlingen, men deras anspråk baseras inte på de krav som finns i Guds Ord. Bara de som uppfyller de fyra speciella kännetecken som beskrivs i Uppenbarelseboken kvalificerar sig för att komma ifråga. Bara anta att vi endast kunde hitta ett samfund i världen idag som uppfyller alla dessa bibliska test. Skulle vi kunna förvänta oss att den vore ett perfekt samfund med fläckfria medlemmar? Tvärtom, den skulle säkerligen bestå av vanliga män och kvinnor, med samma svagheter som alla andra människor. Det måste vara ett relativt litet samfund för att uppfylla kriteriet att vara en ”återstod”. Jesus sa att den sanna vägen var smal och att ”det är få som finner den” (Matteus 7:14). Han sa också: ”Och så som det var på Noas tid, så ska det också vara i Människosönens dagar.” (Lukas 17:26).

Ingen ska låta sig luras genom att lita på stora antal, majoriteten. De frälsta kommer att vara jämförbara med de åtta människor som togs in i arken vid den stora floden. Sanningen har aldrig varit populär, och den kommer att vara ännu mindre populär i den sista tiden med dess sensuella nöjen och materialism. Vi kommer inte att finna återstoden av församlingen bland de stora, populära samfundet med deras tillåtande livsstil. Jesus sa: "Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig." (Matteus 16:24).

Paulus råd var: "Därför säger Herren: Gå ut från dem och skilj er från dem." (2 Korintierbrevet 6:17). Han skrev till Titus: "För Guds nåd som ger frälsning har uppenbarats för alla människor. Den lär oss att *säga nej till ogudaktighet och världsliga begär* och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt ... *ett egenomsfolk*, uppfyllt av iver att göra goda gärningar." (Titus brev 2:11-14).

Dessa och många andra närbesläktade verser verkar visa att den sista tidens sanna församling kommer att betraktas av världen på samma sätt som Jesus och hans efterföljare värderades på sin tid. Eftersom återstoden bara är en förlängning av det stora originalet, kommer den att föraktas av majoriteten, räknas som konstig, och slutligen liksom den tidiga församlingen anses förtjäna döden. Uppenbarelseboken avslöjar en djävulsk plan från "vilddjurs"-makten i den sista tiden, att påtvinga varje människa ett märke. Och de som inte vill ta emot märket kommer att dömas till döden. Som du kanske misstänker nu, kommer de som motstår vilddjurets märke att vara de som "håller Guds bud och Jesu tro." (Uppenbarelseboken 14:12). Med andra ord, den återstående församlingen.

Vi måste återigen understryka att alla som tillhör återstoden av församlingen inte nödvändigtvis kommer att räddas. Liksom alla andra samfund består den av vanliga människor som måste upprätthålla ett ständigt frälsande förhållande med Jesus Kristus. Det är utan tvivel sant att det kommer att finnas frälsta och förloerade människor från *alla möjliga* samfund och sekter. Varje person kommer att dömas utifrån den sanning som uppenbarats, och hur han lydde det han kände till. Medlemmar i den återstående församlingen kommer att ha stort ljus och de kommer att dömas därefter. Många kommer att misslyckas i provet eftersom de litar på sin egen kunskap om sanningen istället för på Kristi rättfärdighets frälsande förtjänster. Därför är det slutligen möjligt att många, till och med i "återstoden" av församlingen, kommer att gå förlorade. Andra som inte har så stort ljus kommer att accepteras om de känner Jesus och vandrar enligt hela det ljus som har uppenbarats.

Men efter att vi har gjort dessa observationer måste vi också medge att Gud har en speciell församling med ett speciellt budskap, en församling som beskrivs som kvinnans "återstod." Den kommer att framträda nära ändens tid, ha samma läror som den apostoliska församlingen hade, hålla alla de tio buden (inklusive sabbaten), ha profetians gåva och predika Uppenbarelseboken 14 för hela världen.

Klarar någon församling de fyra testen?

Finns det en sådan församling i världen just nu som klarar alla dessa bibeltexers krav? Gud lämnar oss inte i okunskap. Han har gjort kännetecknen så tydliga, klara och enkla i Bibeln att alla kan veta vad de ska leta efter. Är det svårt att jämföra de fyra utmärkande tecknen med de hundratals förvirrande församlingsnamnen och grupperna? Inte alls.

Hur många av dessa församlingar uppstod efter 1798? En liten minoritet. Och hur många av denna minoritet håller alla de tio buden, inklusive sabbaten? Mycket få. De kan räknas på ena handens fingrar. Hur många av detta fåtal har även Profetians Ande? Och slutligen, hur många förkunnar de tre änglarnas budskap från Uppenbarelsboken 14 till alla jordens länder och på alla språk?

Sällningen och elimineringen har lett oss fram till en enda församling, tro det eller ej. Det vore inte uppriktigt att lämna dig i ovisshet när vi kommit så här långt, så att du ska undra om Gud har beskrivit någon omöjlig hybridförsamling som aldrig kan existera. Av alla de kyrkliga system som existerar i denna tid finns det bara ett som fullständigt uppfyller Bibelns kriterier på återstoden.

Detta måste vara vår slutsats, baserad på historiska fakta och inte för att vi har någon lojalitet mot någon särskild församling. Det inspirerade budskapet i Uppenbarelsbokens tolfte kapitel innehåller ingen känslomässig partiskhet mot någon existerande församling. Den mest opartiska person skulle vara tvungen att dra samma slutsats efter att ha undersökt hela den profetiska bilden. Det lämnar inget rum för skryt eller stolthet. Hemligheten uppenbarades inte genom någon människa utan genom Guds Ord.

När vi talar om namnet på församlingen sker det med en aning oro. Det kommer alltid att finnas några som är redo att anklaga oss för sekterism trots de obestridliga bevis som ligger framför oss. Andra kommer att tillåta egna fördomar att beröva dem denna underbara sanning.

Den enda församling som uppfyller den profetiska beskrivningen av den sanna återstoden är Sjundedags Adventist-samfundet. Efter att ha uppstått runt 1844 började denna ödesbestämda rörelse genomföra den förutsagda planen att återupprätta den sanning som hade gått förlorad eller förvridits under den mörka medeltiden. Den ena efter den andra av Kristus och den första församlingens lärosatser återfick sin tidigare lyster och skönhet. När lagens auktoritet och sabbaten återupprättades gjorde Gud exakt det han hade lovat att göra. Han gav tillbaka den sköna Profetians Ande till återstoden av församlingen. Den gåvan manifesterades genom Mrs. Ellen G. Whites liv och undervisning. Denna unga kvinna, med endast lågstadiutbildning, fick speciella uppenbarelsen under en period av mer än sex decennier. Från hennes inspirerade penna flödade mer än sjuttio böcker, av vilka många hyllades av de högsta sekulära kritikerna som unika till sin utformning och sitt innehåll.

Fast profetians gåva på ett kraftfullt sätt tjänade till att ge fart åt den nya rörelsen, erkände den sig vara bara ett "mindre ljus" jämfört med den Heliga Skriftens högsta auktoritet. I harmoni med Bibelns regel att "pröva andarna" måste varje manifestation prövas med Guds Ord. "Till lagen och till vittnesbördet! Om de inte talar efter detta ord är det för att det inte finns något ljus i dem." (Jesaja 8:20). Om hennes skrifter inte hade stämt överens med Bibeln på alla sätt skulle de ha avvisats som förfalskningar. Men de talade i fullkomlig överensstämmelse med Skrifterna. De har inte på något sätt ansetts vara en del av Skriftens heliga kanon. Fast de är inspirerade av samma Ande lägger de inte till något och tar inte bort något från den Heliga Skriften, men som ett förstoringsglas tar de fram skönheten och sanningen i Ordet.

Det största underverket är kanske hur den framväxande församlingen som är återstoden, genom Guds försyn tog fasta på exakt samma doktriner från Uppenbarelsboken 14 - de som Jesus och Johannes angav som det sista budskapet - som hjärtat i sin lära. Men det finns ytterligare ett mirakel! Hur kunde denna spädbarnsförsamling, med bara några hundra medlemmar 1860, nå ut med sitt impopulära budskap och evangelisera varje land i världen? Ändå är det exakt vad som

skedde! Sjundedagsadventisternas arbete har etablerats i länder som representerar nära 100 procent av världens befolkning. Och vittnesbördet om var och en av de unika lärosatserna i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel, inklusive domen, sabbaten och vilddjurs-budskapet, förs ut till dessa nationer.

Det finns flera samfund som kvalificerar sig när det gäller det första kännetecknet, och det finns ett fåtal som även passar in på det andra. Men det är ett märkligt faktum att bara en församling passar in perfekt på alla fyra punkterna. Med en enkelhet och logik som talar till mänskligt förnuft har Gud uppfyllt sitt löfte att leda oss fram till hela sanningen. Nästa drag måste vara upp till oss. Vad kommer vi att göra med de övertygande slutsatser som vi har letts fram till?

Ingen kan undgå att fatta ett beslut gällande denna typ av sanning. Vi kan besluta oss för att ta emot den eller avvisa den. Vi kan välja att lyda eller att inte lyda. Men en sak är säker – du kan aldrig bli densamma igen, oavsett vilket beslut du fattar. Övertygelsen stannar på något vis kvar hos oss även när vi försöker ignorera eller avfärda den. Du kan aldrig glömma det du lärt dig om den sanna församlingen. Du äger nu den mest eftertraktade hemligheten i hela Bibeln.

Jag skulle vilja vädja till dig att inte välja att acceptera den bara för att den har övertygat dig intellektuellt. Ingen borde gå med i församlingen, som är Kristi kropp, om de inte har dragits in i en andlig gemenskap med Jesus.

Bakom den fantastiska profetian om den sanna återstoden vill jag att du ska se Guds Lamm som dör på korset i ditt ställe. Han hänger där på grund av synd – därför att någon inte älskade honom tillräckligt för att lyda honom. ”Om ni älskar mig, så håll mina bud.” (Johannes 14:15).

Vi kan inte lyda honom förrän vi har knäböjt, förkrossade på grund av vår synd, och tagit emot honom som Herre och Frälsare. Kärlek till honom ger oss både motiv och kraft att uppfylla hans Ord. Om du inte har tagit emot honom redan, gör det till ditt främsta beslut. Följ honom sedan i kraft av den nya kärleksrelationen, till tjänst som medlem av den sanna kvarlevan av församlingen.